

Návraty k oslavám 650 let města

Neodmyslitelnou součástí obce je i sbor dobrovolných hasičů, který nechybí u žádné významné události.

Pokračování příště

Neděle 10. října 2004

kdy	co	kde
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Libochovice	
13:30	loučení Brněnec	
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Libochovice	MÚ
15:00	vítání Libochovice	před divadlem
16:00		velký sál
16:30	Oskar	
17:00	Libice nad Cidlinou	
19:30		velký sál
20:00	Oskar	
20:30	Libice nad Cidlinou	
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:00	společenský večer	hasičovna

Větrník, zpravodaj XXXV. Krakonošova divadelního podzimu – Národní přehlídky venkovských divadelních souborů. Vydává přípravný výbor. Redakce Jana Fričová, technické zpracování Ing. Josef Hejral, fotografie Ivo Mičkal, video Standa Šmíd. Náklad 220 ks. Cena 4 Kč.

Právě čtete

číslo 2.

VĚTRNÍK

Ročník XXXV.

Sobota 9. října 2004

Dnešní program

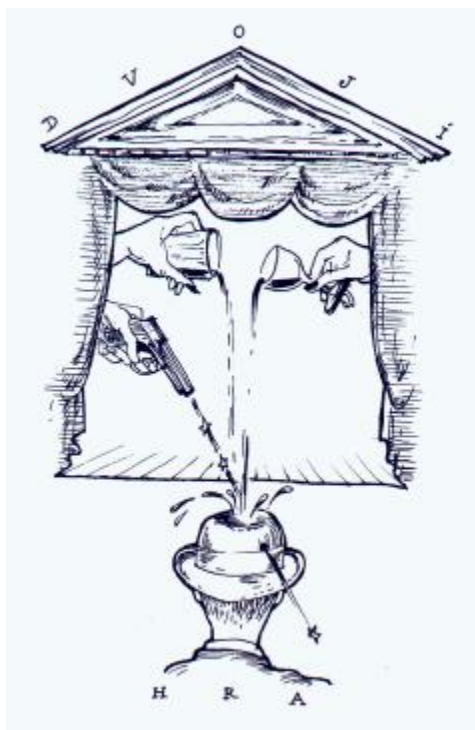
8:30	pietní vzpomínka	hřbitov
9:30	seminář	malý sál
11:00	přípravný výbor	kuřárna
13:00	příjezd Libice nad Cidlinou	
13:30	loučení Vysoké nad Jizerou	malý sál
14:00	vítání Brněnec	MÚ
14:30	dechovka	před divadlem
14:30	vítání Libice nad Cidlinou	MÚ
14:30	př.klíče+vítání Brněnec	před divadlem
15:00	vítání Libice nad Cidlinou	před divadlem
19:00	setkání hostů, poroty a pořadatelů	malý sál
19:30	1+1=3 (Jeden a jedna rovná se tři)	velký sál
20:00		
20:30	Brněnec	
22:00	zasedání poroty	kuřárna
22:30	společenský večer	hasičovna

Recenze

DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou
Robert Thomas - Dvojitá hra

Domácí soubor Krakonoš zahájil šťastně letošní přehlídku. Důvody, pro které uvedl Dvojitou hru, jsou pochopitelné. Divácky vděčný text, jedna dekorace, malé obsazení, dobré role, ale především herci, kteří jsou schopni svou jevištní výrazností upoutat.

Uvádět detektivku na jevišti není tak jednoduché, jak by se na první pohled zdálo. Thomasova hra chce být detektivní komedií. Přiznám se, že žánr této hry v pojetí autora se mi nezdá příliš přesvědčivý. Psychologické zvraty nejsou často motivované, ale otázka je, zda by důsledná psychologická mo-

tivace inscenaci nezatěžkala. Komedií je jen zčásti. Nevím, zda fraškou, parodií či konverzační komedií. A tak snad nejvíc mě zaujala podoba šachové hry, kdy sleduji tahy jednotlivých figur, napětí mezi nimi, radost z možných kombinací, zvratů a překvapení.

Zpočátku jsem trochu postrádal společenskou rovinu chování a jed-

Partneři XXXV. národní přehlídky venkovských divadelních souborů
Krakonošova divadelního podzimu

PP & S.F.O.

Die Garten - Galerie

CHANO
PŘÍKRY

EPRONA

R Sager

Gorten Švýcarsko

EMBA
SOLID BOARD & BOXES

AD servis

Penzion **BARUNKA**

ŽELEZÁŘSTVÍ *z školy*
domácí potřeby - elektro

REKOS
COMPUTER SHOP
CS23

BOLJA

KONICA MINOLTA

Gema
TUMOV

BEZEMA
COLOURS ARE OUR PASSION

ts
Semily

Ciba

ROKA
S.F.O.

HYBLER
NEBOŘÍČEK & POKRÝVAČI
SINCE 1994

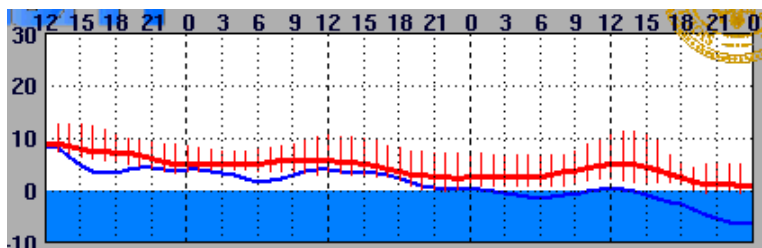
Loutkové divadlo v podkroví muzea

Představovat ve Vysokém nad Jizerou fotografa Ivo Mičkala je pro místní divadelníky a spřízněné duše věc zcela zbytečná. Už desítku let se pohybuje mezi stíny v hledišti a je dvorním fotografem zdejší národní přehlídky Krakonošův divadelní podzim. Je tedy až skoro symbolické, že se výstava jabloneckého fotografa objevuje ve vysokém muzeu právě v těchto příjemných podzimních dnech a uzavře se společně s posledním stažením opony letošního svátku divadelních ochotníků.

Výsledky jeho mnohaleté práce mají diváci možnost si prohlédnout již od 16. září ve výstavní síni Vlastivědného muzea. Vaší přízni, ač převážně činoherců, je zde nabídnuta kolekce fotografií nazvaná „Loutky – loutkové divadlo ve fotografii“ a k vidění je denně kromě pondělí od 8.30 do 16 hodin s polední pauzou mezi dvanáctou a třináctou. Mnozí z vás máte své představení zdokumentováno právě Mičkalovým objektivem, ostatní jeho práci teprve poznávají. Pozornějšímu divákovi jistě neuniknou ani snímky místní Loutkové scény Krakonošova divadla, která v tomto roce slaví své osmdesátiny. A proto vám přeji příjemnou procházku loutkovou scénou.

(jn)

Předpověď počasí na sobotu:

Pršet nebude, snad jen tak sem tam. Zato severák přinese chlad. Zamrače-no a mlha bude po celý den. Prostě podzim.

nání elegantního sňatkového podvodníka pohybujícího se v lepší společnosti jako ryba ve vodě. Chtěl bych víc uvěřit jeho vztahu s dámou z lepší společnosti a také pochopit důvody, proč ona tento

vztah navázala. Tedy uvěřit základní situaci, která se dále rozvíjí. Ale veškeré úvahy zmizely s příchodem Pošepného - Michala. Účinná, sytá charakteristika, komediální nadsázka a najednou probuzená schopnost všech ostatních hrát dohromady. A také radost ze hry. Z dialogu, který je spíše informativní, se stává výrazná situace a hra zabrousila do komediálních vod, kde jí s herci

bylo víc než dobře. A tak všude, kde se objevila tato možnost, je inscenace živá a komunikativní. V závěrečném dialogu komisaře a manželky jsem se zase trochu ztrácel. Jak hrát dialog, který je domluvenou hrou, ale pro koho, když nikdo za dveřmi neposlouchá. Asi trochu nedůsledná hra autora s divákem, ale možná i nedůsledné střídání žánrových poloh v inscenaci.

Režisér Milan Schejbal může říct : „Moji Vysočtí mně rozumějí“. Průkazně se tu zúročuje jeho dlouhodobá, pečlivá práce se souborem, nenutí je do ničeho, co by bylo vedle nich, ale pečlivě otevírá herecké možnosti představitelů. A tak dává vyniknout skvělému Pošepnému (především v Michalovi), jevištně výrazné Petře Ďoubalíkové, citlivě reagující Lucii Nesvadbové (nepotlačuje jejich osobitý půvab), svědomité práci Jiřího Líbala i ostatních.

Přes řadu problémů textu a některé nejasnosti v žánrové poloze inscenace mělo představení velmi dobrý divácký ohlas a snad tato práce přinese souboru i dlouhou řadu úspěšných repríz.

František Laurin

Dva reportéři versus Dvojí hra

Před:

Co říkáte na to, že se do bojů o vítězství dostali i Vysočáci?

To je výborný.

Je to vynikající a po letech jsme konečně tam.

Vynikající, samozřejmě.

To je v pořádku, když je to místní soubor. Jsme nadšeni.

Veliké překvapení pro všechny.

Jsou dobrý a měli by tu být skoro vždycky jako domácí soubor.

Co očekáváte od dnešního představení?

Že bude pěkné, jako každé vysoké vystoupení.

Jedině, že to bude pěkný a že to bude výhra.

Určitě krásný kulturní zážitek.

Dobrou zábavu

a také trochu té krimi.

Od Vysočáků jen to nejlepší.

Mezi:

Jak se vám zatím představení líbí?

Zatím je to moc pěkný.

Váš názor na obsazení?

Taky dobrý.

No, my je neznáme.

Známe Jirku Pošepného a ten to drží.

Nemá chybu.

Dobrý.

Výborný, je jich jen sedm, ale nádherný.

Po:

Co na představení říkáte?

Myslím, že byli velmi dobrý.

Bylo to dobrý.

Mně se to líbilo.

Moc hezký.

Byli super. Neměli chybu.

Patronem dnešního větrníku je...

Vlastimil Vondráček

Loučení, loučení...

Harmonogram Vysocké přehlídky má svůj zaběhnutý rituál. Začíná vítáním a končí loučením.

Mezi tím se uskuteční to nejkrásnější, co ochotnické divadlo svým vyznavačům přináší. Jsou to chvíle, na které se v souboru potom dlouho a dlouho vzpomíná a pro svoji další tvůrčí činnost i čerpá. Do paměti se zaryjí ohlasy diváka při představení, při hodnocení slova odborné poroty, tu více či méně pohladí a potěší, někdy zamrazí v morku kosti, ale vždy jsou to slova upřímná a pokud najdou vnímavého adresáta, poučí. Já se setkávám se souborem v době, kdy již toto vše strávil a chystá se na cestu domů. Při loučení. A tady se setkávám většinou – díky za to – s upřímným dojetím a radostí ze setkání zde na přehlídce se vším, co k přehlídce patří. S radostí, že „nám to vyšlo“, ale i se smutkem „škoda nebylo to ono, ale počkejte příště“. Také se stává – i když velmi málo – že se setkávám s nepochopením, s neuznáním a zklamáním. Je mi pak líto těch lidiček, moc a moc si přeji, aby prokoukli, aby se snažili najít nedostatky ve své práci a uměli si je přiznat. K ochotnickému životu patří skromnost a ne namyšlenost, poctivá práce a ne předvádění se za každou cenu. A tak po takovém loučení bývám smutný a přeji si, aby tito „umělci“ prokoukli, už pro sebe, aby mohli mít ze své práce radost a hlavně mohli potěšit toho, koho potěšit chtějí – diváka.

Již z tradice říkáme všem souborům, aby před odjezdem třikrát objeli kostelíček a pak se do Vysokého zase vrátí. Tradice je tradice, ale myslím, že nejlepší cesta do Vysokého začíná při první čtené zkoušce. Při prvních krocích na aranžovacích zkouškách, při prvním představení a setkání se s divákem. A je-li cesta vykročena správným směrem, dojde i k tomu radostnému loučení na malém sále divadla Krakonoš. Nashledanou a přijďte pobejt!

Vlastimil Ondráček

KRTEK informuje

Jak si mohli návštěvníci KDP dnes ráno všimnout, zasáhl k nám **K**Rakonošův **T**ele**K**inetoskop. Jednou z jeho částí byla dnes i svižná rozcvička a rozhovor s půvabnou a ohebnou slečnou cvičitelkou vám nyní přinášíme.

Hejd: Milá slečno cvičitelko, naši diváci si jistě kladou otázku, jak dlouho se rozcvičkám věnujete?

Cvik: Již od malička jsem Krtečka obdivovala pro jeho atletickou, černomodrou, baculatou postavičku a celé mládí jsem se obětavě vzdávala všech diet za účelem snadného průlezu krtičinou. S radostí jsem proto přijala pozvání k natáčení, ale na KRTKOVU spartakiádu jsem se bohužel neprobojovala, neboť jsem neměla kalhotky. (s kapsami – pozn.red)

Hejd: Co je obdivuhodné, je váš smysl pro rozfázování pohybu. Máte speciální průpravu?

Cvik: Ano...Tedy....Víte.... Ono, jaksi.....do čtyř to jde, ale deset...!!! Nejsem sebevrah!!! Za základní RAZ DVA však musím poděkovat nezlomné vůli mého matikáře Z.N., který obětoval nejeden nerv a s idejí se vydal za hranice posunů, ohybů, klonů, vektorů a dalších fyzických úkonů.

Hejd: Který cvik byl pro vás nejobtížnější?

Cvik: Napínání mého partnera – on totiž ne a ne rupnout.

Hejd: Máte nějaký veselý zážitek z natáčení?

Cvik: Těch by bylo!!! Kupříkladu výběr estetického elastického trikotu pro mého kolegu. Vešel se, nerupnul, ale stejně zvolil kšandy – ty prý nerupnou určitě. Hrozilo zde nebezpečí, že by případným slečnám v případě rupy mohla zaskočit snídane.

Hejd: Jaká pro vás byla spolupráce s KRTKEM?

Cvik: Hm....vzpomenete si na mravence, když dělali krtkovi látku na lacláče? KRTEK chtěl mít velké kapsy, aby se do nich všechno....ten můj je pak chtěl ještě větší...

Hejd: Co chystáte do budoucna?

Cvik: Půjdu se po krtkově vzoru zahrabat.

Hejd: Děkuji za rozhovor a přeji průchodné krtičiny.

Šťastní gangsteři

Tak máme za sebou první vítání na pětatřicáté národní přehlídce Krakonošův divadelní podzim. Včerejší soutěžní soubor vážil do Vysokého opravdu „dlouhou“ cestu – jedná se totiž o domácí DS Krakonoš, jenž se včera prezentoval „Dvojí hrou“ Roberta Thomase. Začátek představení byl sice lehce ohrožen, jelikož představitel hlavní dvojrole Jiří Pošepný odmítal hrát z jistých technických důvodů - leč nakonec vše dobře dopadlo.

I přivítání před divadlem Krakonoš proběhlo dost dramaticky. Během břeškného vyhrávání Větrovanky přijela před budovu dodávka a z ní vyskákala ozbrojená skupina gangsterů. Přítomným přihlížejícím schovaným pod deštníky zatuhla krev v žilách – vždyť všichni ze současných televizních zpravodaj-

ství víme, co se děje v okolním světě, když se někde objeví zakuklení muži a ženy v černém. Jakmile však do deštivého dne vstoupil také vůdce bandy s fialovými brýlemi doplněnými vzhledem k deštivému počasí i praktickými sčerači, všichni pochopili. Vysočtí pojali vítání v souladu s detektivním tématem hry, s níž se pak večer představili porotě, a vyplekané občany města i návštěvníky přehlídky se pak snažili ukonejšit lomnickými suchary.

K detektivnímu duchu se připojil i Dušan Zakopal, jenž maskován šátkem přes tvář popřál za SČDO prvním soutěžícím, aby jim neselhaly pistole. S vítací zdravicí předstoupila před mikrofon za přípravný výbor také Hana Dohnalová. Ta členy vysockého souboru, kteří se podle jejích slov vyrojili z temných uliček tohoto horského městečka, srdečně po-

zdravila a popřála jim příjemný pobyt na přehlídce.

„Jsme tu rádi a jsme tu šťastní,“ konstatoval jménem soutěžního souboru Jiří Pošepný.

(jn)

Seznamte se – to je Krakonoš

Všimli jste si, vážení přátelé, nového obyvatele předsálí vysockého divadla. Důstojně zde trůní vládce těchto hor – Krakonoš. Ten byl letos poprvé snesen dolů, aby byl osobně přítomen divadelnímu hemžení, které se zde v jeho jméne už třicet pět let odehrává. Proč až letos se stařík, který se narodil v roce 1924 přičiněním pana Hanuše, autora loutek z fundusu zdejšího loutkářského souboru (ten mimochodem slaví letos úctyhodné osmdesátiny), podívá na divadelníky?

„Slíbili jsme mu to,“ říká Svatka Hejralová. „Už dvanáct let jsme nemuseli odvolat jediný dětský den kvůli špatnému počasí, neboť nad námi drží ochranou ruku právě náš Krakonoš. My ho každý rok chodíme spolu se Špeldou poprosit, aby nám na ten dětský den zařídil pěkné počasí, a ještě nás nezklamal. Proto jsme mu letos slíbili, že ho vezmeme dolů na divadelní přehlídku. A tak to tedy plníme.“

Z tohoto důvodu se více jak dva metry vysoký Krakonoš stěhoval včera odpoledne z půdy do foyeru. Nad jeho hlavou je zavěšen barometr ukazující stav počasí. Dovoli-la jsem si podotknout, že žádost o dobré počasí po dobu přehlídky

však vyslyšena nebyla. „Teď jsme o počasí nežádali,“ vrtí hlavou Svatka. „Ono je otázka, které počasí je pro přehlídku nejlepší. Když je krásně, pak mají méně práce ti, kdo uklízí, a nemusí se topit. Lidi víc courají po čerstvém povětří. Když je „hamižno“ (jak ukazoval včera vysocký barometr – pozn. red.), pak se lidi drží v baráku a nejenže rádi přijdou na divadlo, ale také si rádi zahřejí žaludek ve zdejší hospůdce,“ konstatuje stav věcí Svatka Hejralová. Po pečlivém uvážení tohoto výkladu mi nezbyvá, než souhlasit, že slunečné počasí není pro

Krakonošův divadelní podzim to nejvýhodnější.

Ale pozor, Svatka všechny varuje, aby si z obrovitého Krakonoše nedělali legraci. Dotyčný sice vypadá jako učiněné dobrotisko, ale nemá rád špatné zacházení. „Potrpí si na úctu. Po každém úspěšném dětském dnu mu chodíme poděkovat se štamprlí a udržujeme s ním dobré vztahy.“

Co že Krakonoš rád pije? Prý je to jedno. To, co zrovna pijí jeho spolustolovníci. A jak se naší redakci podařilo zjistit, tak právě včera pil nefalšovaný rum. (jn)

Kulatý rok plný oslav

Letošní rok je pro Vysoké nad Jizerou ve znamení kulatých výročí. Zdejší loutkový soubor byl založen v roce 1924, takže si připomíná kulaté osmdesátiny. V rámci jeho oslav byla uspořádána i výstava fotografií Ivo Mičkala s tematikou loutkového divadla v podkroví zdejšího muzea.

Druhým, velmi významným jubileem, které si město hostící národní přehlídku připomíná, je šest set padesát let od svého založení, což je výročí více než zakulacené a významné. Právě proto si velikost tohoto jubilea připomíná také hospůdka v prvním patře divadla – jednak změnila název na Hospůdka

u Havlase Pavlaty a slavnou pověst připomíná také výjev inscenovaný na zdejším jevištiátku. Redakce doporučuje laskavým čtenářům pozvednout v tomto příjemném prostředí sklenku na oslavu výročí – červené se letos opravdu vydařilo.

K e z m i ň o v a n ý m “narozeninám“, které opanovaly letos Vysoké, se připojí taktéž náš zpravodaj. Na zadní straně našeho periodika najdete každý den několik snímků, pořízených na městských slavnostech, pořádaných k příležitosti 650 let od založení Vysokého. Chcete-li znát přesně historii, která se o založení města vypráví, stačí zajít do zdejšího muzea. Pokud se ji nedozvíte od zdejších pracovníků, pak možná budete moci nahlédnout do kronik, jež jsou zde uloženy. Tak tedy, neváhejte a oslavujte spolu s Vysockými! (red)

